

מסכת פסחים

פרק ד משנה א

מקום שנהגו לעשות מלאכה בערבי פסחים עד חצות, עושין.
מקום שנהגו שלא לעשות, אין עושין. ההולך ממקום שעושין
למקום שאין עושין, או ממקום שאין עושין למקום שעושין,
נותנין עליו חמרי מקום שיצא משם וחמרי מקום שהלך
לשם. ואל ישנה אדם, מפני המחלקת: